

BÔ YIN RÂ

EREDIENST-MAGIE
EN
MYTHE

AURORA PRODUCTIONS

© Kober Verlag AG, Bern

© Aurora Productions, Zuid-Scharwoude 2013

www.aurora-productions.com

www.boyinra.nl

Oorspronkelijke titel: Kultmagie und Mythos. In 1924
voor het eerst uitgegeven door Verlag Magische Blätter,
Leipzig

Nederlandse vertaling door M. ter Marsch-Keen:

2^e druk, bewerkt door Pieter M. G. van Exter

ISBN 978-9073007-307

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd
en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Een woord vooraf	7
Het werk van de mens	9
Mythe en werkelijkheid	15
Mythe en eredienst	27
Eredienst als magie	35
Magie en inzicht	47
Het innerlijk licht	61
Gevolgtrekking	73

Ik ken op deze aarde niets dat groter voor mij is dan het *geesteswerk* van de mens! Het geestelijk werk van de mens moet ik bovenal *daar bewonderen* waar dit hemzelf *te groot* toeschijnt en hij zich *goden* schept naar zijn beeld!

De hoge waarde daarvan kan voor mij nooit verloren gaan door de woorden: "Nu hebben we eindelijk ingezien dat dit geesteswerk, dat we als een *daad der goden* hebben vereerd, feitelijk van de *mens* afkomstig is".

Ik weet dat al het *geestelijke* op deze aarde steeds de *mens* nodig heeft om voor mensen in verschijning te treden en door hen te kunnen worden vernomen...

Ook de zelfgeschapen *goden* van de mens kan ik nog eren *ter wille van hemzelf*.

Daarin zie ik het beste uitgebeeld wat in hem is!

De schepselen van zijn geest, die hij boven zichzelf heeft omhooggeheven om ze te dienen, tonen mij zijn *eigen* grootheid...

Het beeld van *eigen* hoogheid heeft hij

geschapen om zich ervoor te buigen...

Zo is ook menige verheven *eredienst* en de wijze *mythe* ervan mij nog heilig ter wille van de mens: als een *werk van de mens*.

De *mythe* toont mij de *mens* in een *goddelijk beeld*.

In de *eredienst* zie ik hem *het goddelijke in zichzelf vereren* – benoemd met de naam van de god die hij voor zichzelf heeft geschapen.

Werkelijk, je denkt zeer gering over jezelf wanneer je het werk van de *mens*, op de *hoogte* waar hij zich *goden*, *mythe* en *eredienst* heeft geschapen, meent gering te mogen schatten!

Nog ben je *jezelf vreemd*, wanneer je de uitbeelding van de *geest* op deze aarde zoekt en toch afwijst wat in die uitbeelding erkend moet worden als het *werk van de mens*!

De wijzen der oudheid hebben voor *onmondigen* verstandig moeten verbergen,

dat zijzelf hadden gevormd wat door hen als het woord der *goden* werd verkondigd.

Zij echter die de stem der *godheid in zichzelf* hadden vernomen, moesten *goden* scheppen, wilde het *woord* in hen henzelf niet verschrikken!

Zo is de taal van hun mond voor *henzelf* reeds beeld en gelijkenis geworden en de *anderen*, die haar *vernamen*, hebben beeld en gelijkenis beeldenverwekkend in zich laten verder werken.

Hoge wetenden echter, die hadden ingezien waartoe de *geestelijke kracht* van de mens in staat is, hebben voor de *mythe* de *eredienst* geschapen – schiepen de verheven vormen van *magische handelingen* die, verborgen achter beeld en gelijkenis, de geheimste macht van de mens dienstbaar voor hem maakten.

Een groot deel hiervan ligt tegenwoordig onder puin bedolven, nadat het eertijds, gedurende tientallen van eeuwen, het heiligst bezit van de mens is geweest.

Veel ervan is ook nu nog werkzaam, maar wordt door degenen die het verzorgen, ternauwernood meer herkend.

Zij echter die alle eredienst *minachten*, omdat ze bij de wording van de *mythe* waardoor de eredienst gedragen wordt, de *mens* aan het werk hebben gevonden, dwalen in hun opvatting dat het laatste inzicht mythe en eredienst zou ontsluiëren als de schepping van een dwaze waan.

Ze vermoeden niet dat de wetende hier in staat is te *eren* wat zij geringschatten!

Ze hebben er geen vermoeden van dat ze lopen over tempel-fundamenten, waar kostbare kleinodiën in de wand nog op de vinder wachten!

Ze hebben de *mens* herkend waar ze vroeger meenden dat er *goden* aan het werk waren – wat ze eertijds hebben vereerd, lijkt hun nu waardeloos en minderwaardig.

Slechts weinigen voelen in zichzelf aan tot welke hoogte *het werk van de mens* zich kan

verheffen.

Zij alleen zijn het die nog de *eerbied* kennen voor het werk dat door de mens van het verleden werd geschapen.

Zij weten dat er niet één grote *beschaving* heeft bestaan die zich niet verhief op een *eredienst* die zijn draagkracht had te danken aan een *mythe*.

Zij weten dat eredienst en mythe niet als het *werk van willekeur* kunnen worden geschapen, en *eren* daarom wat eens, uit de diepten van de scheppende kracht van de mens, in het leven is getreden.

De diepste diepten van deze bron werden nog door niemand gepeild!

Wie echter aanvoelend in zichzelf zoekt, zal spoedig beseffen dat hij slechts *zichzelf* minacht wanneer hij het werk van de oude *wijzen* beschimpt...

Met huivering moet hij staan tegenover het werk van de *mens*, dat hem de *godheid* openbaart!